

[Handelsministeren.]

rette udlån opretholdt, er, at garantiformen ikke kan anses for praktisk, når bistanden til de enkelte virksomheder er af begrænset omfang, og at direkte statslån er den mest effektive hjælp til de pågældende virksomheder. Der er da heller aldrig efter den gældende lov blevet ydet statsgarantier til virksomheder af den her omhandlede art, så forslaget betyder ingen ændring i praksis.

Da det må anses for påkrævet fra statens side at bistå håndværket ved omstillingen til de ændrede produktionsforhold, som tiden kræver, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om handel med foderstoffer og

forslag til lov om handel med gødning og grundforbedringsmidler m. m.

Valgt blev: *Chr. Thomsen, Bladt, Lund Jensen, Th. Mikkelsen, Carl Nielsen, Viola Nørlov, Chr. Rasmussen, Teichert, Jens P. Jensen, Niels Eriksen, Ejnar Hansen, Johs. Hansen, Østergaard, H. C. Toft, Clausen (Olufskjær), Jørgen Jensen og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om læreruddannelsen på Færøerne.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2036).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-21 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om hunde.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 641, fremsættelsen i tidenden sp. 1771).

Hjortnæs: På min gruppes vegne kan jeg anbefale det af den højtærede justitsminister fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om hunde til en meget velvillig behandling i det høje ting. Ændringerne er jo ikke udarbejdet på grundlag af en betænkning, men på grundlag af en række henvendelser fra Landsforeningen Fåreavlens Fremme, De samvirkende danske Landboforeninger og Dansk Jagtforening, derimod ikke fra dyreværnsforeningerne.

På baggrund af disse henvendelser har justitsministeriet foranlediget, at politimestrene har søgt oplysning om antallet af de overfald, som hunde har begået i årene 1951-56, og det må indrømmes, at det er chokerende talmæssige oplysninger, som herved er fremkommet: der blev i det nævnte tidsrum anmeldt ca. 3 450 overfald af hunde på andre dyr, og ca. 20 400 dyr blev bidt ihjel ved disse overfald. 75 pct. af overfaldene er sket på landet.

Man må derfor sige, at baggrunden for berettigelsen af lovforslaget ikke er vanskelig at konstatere. Hovedformålet med ændringerne er derfor også at hindre hundenes omstrejfen og dæmme op imod den unaturlige skik at holde lænkehund.

Justitsministeren har endvidere ment, at tiden var inde til en forhøjelse af hundefgiften til 20 kr. om året for en lille hund op til 42 cm's højde og 40 kr. for en større hund; holdes der mere end én hund, fordobles afgiften. På landet og i sognekommunerne er afgiften det halve, dog skal der ingen afgift betales på landet, dersom der kun er én hund i en husstand og den ikke er højere end 42 cm.

Derudover er der en række forenklinger i løvteksten, som jeg ikke på nuværende